

[Nielsen-Man.]

for — at formidle, til at opnaa noget ved Forhandling. Jeg har Indtrykket af, at det har skortet noget paa Forhandlingsevneovre i det andet høje Ting — jeg ved ikke, om det har ligget hos den højtærede Minister eller hos andre, men man har ikke været smidig nok.

Der er i denne Lov rørt ved mange forskellige Problemer, Problemer, som i hvert Fald for en Dels Vedkommende har min særlige Interesse, og det forekommer mig mærkeligt, at det ikke har været muligt at naa til Enighed om disse Ting, af hvilke der jo er en Del, med Hensyn til hvilke der i hvert Fald skal naas Resultater.

Det ærede Medlem Hr. Wittrup fortalte en Historie om en Godsejer i Jylland, der køber Bøndergaarde og lægger dem ind under Godset. Dette er jo en aabenbar Omgaaelse af gældende Lov — det ærede Medlem kunde let have rørt ved det Forhold for længe siden —, men naar sligt har kunnet gaa indtil nu, saa er det netop Udtryk for, at der er visse Ting, der skal rettes ved, og jeg er ikke i Tvivl om, at Loven af 1925 trænger til Ændring paa en Række Omraader.

Jeg maa sige, jeg er meget tilfreds med visse af de Ændringer, der er gennemført, deriblandt nogle af dem, der er gennemført ved Forhandling i Folketingsudvalget. Jeg kan eksempelvis nævne Tilføjelsen til § 2, Stk. 2, om Afklædning af Ejendomme. Saa vidt jeg kan se, vil denne Bestemmelse være i Stand til at forhindre det usmagelige, der sker ved det, man populært kalder Gaardslagtninger. Vel har det været forbudt at afklæde Landbrugsejendomme, bortsælge Besætning og Inventar, men det er alligevel sket i ret stor Udstrækning, vel i Haab om forventet Efterbevilling. Saa vidt jeg kan se, skulde den nævnte Bestemmelse imidlertid være i Stand til at forhindre, at denne utiltalende Trafik videreføres, og det hilser jeg med meget stor Tilfredshed.

Stk. 5 i samme Paragraf, hvori det hedder, at Udbetaling af Brandskadeerstatning uden Byggepligt og Forbehold af Brandskadeerstatning ved Afhændelse af brandlidt Ejendom eller dennes Hovedparcel ikke maa finde Sted uden Landbrugsministeriets Samtykke, er jeg ogsaa tilfreds med, for man har jo set Tilfælde, hvor der har været Brand paa en Landbrugsejendom og den brandlidte har klaret sig med at sælge Jorden, maaske nok med Byggepligt, som Køberen imidlertid ikke har været tilstrækkeligt opmærksom paa, og Resultatet er blevet, at Ejendommen faktisk er blevet nedlagt,

maaske ogsaa senere lovformeligt nedlagt, fordi man efter Aars Forløb har fundet det urimeligt at paalægge den nye Ejer Pligt til at opføre Bygninger paa vedkommende Ejendom.

Der kunde nok være Grund til at nævne flere Bestemmelser, som jeg er tilfreds med, men jeg skal undlade det, for jeg tror ikke, Tidspunktet er vel valgt, hverken til en principiel eller til en i Enkeltheder gaaende Debat om dette Lovforslag og de Forhold, det omhandler.

Jeg vil kun i al Almindelighed sige, at jeg er ikke saa glad for det nye Kapitel II, som er kommet ind under Behandlingen i Folketinget. Det skal ikke forstaas saadan, at jeg ikke er klar over, at der her er et Problem, som trænger sig paa, men jeg synes, Udformningen er blevet noget absolut; jeg savner nogen Smidighed. Jeg savner for saa vidt ogsaa Hensyntagen til de Kredse, der berøres af dette Kapitel, og jeg vilde tro, at det, i Stedet for at vi her ved første Behandling giver os til at tale om Enkeltheder, vilde være betimeligt, at vi prøvede paa, om ikke Tokammer-Systemet har sin Berettigelse endnu, som det har haft tilforn, at vi undersøgte, om der ikke kunde naas frem til Enighed om en Ordning her i Landstinget vedrørende de Ting, som man ikke kunde blive enige om i Folketinget.

Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at dette Forsøg gøres, at man prøver paa, om ikke Lovforslaget ved Behandlingen i det høje Landsting kan faa en saadan Udformning, at i hvert Fald flere kan samles om det — allerbedst vilde det naturligvis være, om vi kunde naa til Enighed. Jeg tror, det vil være ikke mindst i den højtærede Ministers Interesse i Forbindelse med Administrationen af denne Lov fremover, at den ikke skal mødes med saa stærk en Mistro — maaske til Dels en uberettiget, men dog stærk Mistro.

Jeg skal med dette for Øje anbefale de her foreliggende Lovforslag til videre Behandling i det høje Ting.

Krarup: Da der i det andet høje Ting allerede er vundet Tilslutning til Lovforslaget om Udstykning og Sammenlægning m. m. af faste Ejendomme og til Lovforslaget om Brug af Huse paa Landet, samler Interessen sig nu mest om det tredje af de foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om Landbrugsejendomme, om hvilket der ikke blev opnaaet Enighed i det andet høje Ting, selv om det til sidst, trods alt, blev vedtaget derovre.

Naar man betænker Landbrugets over-